

Student 2007 – en elev berättar

Student 2007 – en elev, Måns Berger, berättar

Tal till Föreningen Ystadsstudenter

I år fyller min morfar 90 år. När han ringer hem och frågar hur det står till så brukar jag alltid svara: Jodå allting står bra till, fast jag sitter här och pluggar vilket är det enda jag gör på min fritid. Jaså ni har fortfarande läxor nu för tiden, det var ju tur, är svaret man alltid får. Och är det någon här inne som delar hans undran om vi fortfarande har läxor, så kan jag svara er att ja det har vi, mycket dessutom. Den senaste månaden har varit värre än vanligt med lite extra av allt. Jag tror att jag har lyckats höja mitt blodtryck med ca 20 % efter allt kaffe jag har druckit för att hålla mig vaken igenom nätterna så att jag har kunnat plugga. Det hela gick så långt så att när jag kom hem i torsdags förra veckan, så satte jag mig på golvet och två timmar senare så vaknade jag upp på samma ställe, helt yrvaken. Jag vet inte hur ni hade det på er tid men jag tror inte skolan har förändrats så mycket när det gäller den biten.

Något som däremot har förändrats är att vi idag ska använda dator och modern teknik till allting vi gör i skolan. T.ex. förekommer det i stort sett inga handskrivna arbeten längre, alla är idag dataskrivna. Ett annat exempel på den digitalisering som pågår inom skolan är våra matkort. Det är en vit liten plastbit som man måste ta med sig när man ska äta. Man låter en maskin läsa av den och sen får man sin tallrik som man ska äta på. Vi har även fått ett nytt datorprogram på skolan, fronter. Man loggar in sig på internet och sen ska man kunna kolla läxor, inställda lektioner och man ska också kunna lämna in arbeten. Detta är en jättebra tanke och när det kom så var det flera lärare som tryckte på väldigt hårt om fronter. Kruket var och är bara att fronter är så användarvänligt att halva lärarkåren inte har en aning om hur det fungerar. Jag försökte i början använda mig av det. Men efter ett antal obehagliga upplevelser, då jag loggade in mig på fronter, kunde jag konstatera att jag inte hade någon läxa. För att senare ändå få ett stort prov kastat i ansiktet när jag kom till skolan. Så jag väljer faktiskt att idag hålla mig borta från fronter.

Precis som jag håller mig borta från skolans mattanter. Jag vet inte hur ni hade det på er tid men idag är de inte att leka med. För de tar varje tillfälle i akt att låta sin egen frustration gå ut över varje liten elevstackare som kommer i deras väg. Dock är min beskrivning av mattanterna lite orättvis, då jag ger hela mattantskåren skulden för den behandling ett fåtal vildvittror utsätter eleverna för. För de flesta är faktiskt snälla. Precis som de flesta lärare också är snälla och inspirerande. Men sen finns det också en liten klick som inte har en aning om hur undervisning bedrivs. Och ibland så undrar jag om de inte har fått sin lärarexamen i ett flingpaket. Att dessa lärare får fortsätta undervisa år ut och år in förvånar mig och min egen slutsats av detta är att kompetens inte är en speciellt högt värderad förmåga i dagens skola. Jag talar av egen erfarenhet då jag pratar om dåliga lärare, för jag har under åren stött på flera inkompetenta lärare av olika typer. Det finns t.ex. "den frånvarande läraren". Det är när man åker in som vanligt till skolan för att ha lektion, men när man väl går till klassrummet så är det låst. Det är inte bara låst utan det är dessutom helt tomt och ingen vet var läraren är någonstans. Detta kan gå så långt att läraren till slut har mer frånvaro än den mest frånvarande eleven. Detta är synd för det ger Österportsskolan ett dåligt rykte, ett dåligt rykte den inte förtjänar då det egentligen är en bra skola med ett stort utbud av både program och fria kurser som man kan välja till. Det finns dessutom mycket modernt tänkande kring undervisningen och många lärare har varierad undervisning där eleverna får vara med och påverka.

Trots alla dessa nymodigheter går skolan fortfarande ut på samma sak som den alltid har gjort. Gå upp tidigt, få undervisning, göra läxor, gå och lägga sig. Och fortfarande är skolan till för att förbereda oss inför vuxenlivet.

Av: Måns Berger, samhällsvetenskapliga programmet, årskurs 3, inriktning kultur.